

Jeesus herättää Lasaruksen (Johannes 11)

3 Lasaruksen sisaret lähettivät Jeesukselle sanan: »Herra, rakas ystäväsi on sairaana.» 4 Sen kuultuaan Jeesus sanoi: »Ei tämä tauti ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi: se tuo julki Jumalan Pojan kirkkauden.»

3 Lasaruksen sisaret lähettivät Jeesukselle sanan: »Herra, rakas ystäväsi on sairaana.» 4 Sen kuultuaan Jeesus sanoi: »Ei tämä tauti ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi: se tuo julki Jumalan Pojan kirkkauden.» 5 Jeesus rakasti

Marttaa ja hänen sisartaan sekä Lasarusta. 6 Kuultuaan Lasaruksen sairastavan hän viipyi vielä kaksi päivää siellä, missä silloin oli, 7 mutta sanoi sitten opetuslapsilleen: »Nyt lähdemme takaisin Juudeaan.»

8 Opetuslapset vastustelivat: »Rabbi, oletko sinä taas menossa sinne? Vastahan juutalaiset yrittivät kivittää sinut.»

9 Jeesus sanoi heille: »Päivässä on kaksitoista tuntia. Se, joka on liikkeellä päiväsaikaan, ei kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon. 10 Mutta se, joka liikkuu yöllä, kompastelee – eihän hänessä itsessään ole valoa.»

11 Tämän sanottuaan Jeesus jatkoi: »Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet.» 12 Opetuslapset sanoivat: »Herra, jos hän nukkuu, hän paranee.» 13 Jeesus tarkoitti sitä, että Lasarus oli kuollut, mutta opetuslapset luulivat hänen

puhuvan tavallisesta nukkumisesta.

14 Siksi Jeesus sanoi suoraan:

»Lasarus on kuollut. 15 Teidän tähtenne olen iloinen, etten ollut siellä: tämä vahvistaa teidän

uskoanne. Nyt lähdemme hänen

luokseen.» 16 Silloin Tuomas, josta

käytettiin myös nimeä Didymos, sanoi toisille opetuslapsille:

»Mennään vain, kuollaan kaikki yhdessä.»

17 Kun Jeesus tuli perille, hänelle kerrottiin, että Lasarus oli jo neljättä päivää haudassa. 18 Betania oli lähellä Jerusalemia, noin viidentoista stadionmitan päässä, 19 ja monia juutalaisia oli tullut lohduttamaan Marttaa ja Mariaa veljen kuoleman johdosta.

20 Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, hän lähti tätä vastaan. Maria oli silloin sisällä talossa. 21 Martta sanoi Jeesukselle: »Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut. 22

Mutta nytkin tiedän, että Jumala antaa sinulle kaiken mitä häneltä pyydät.» 23 Jeesus sanoi: »Veljesi nousee kuolleista.»

24 Martta vastasi: »Tiedän kyllä, että hän nousee viimeisenä päivänä, ylösnousemuksessa.» 25 Jeesus sanoi: »Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo minuun, saa elää, vaikka kuoleekin, 26 eikä yksikään, joka elää ja uskoo minuun, ikinä kuole. Uskotko tämän?»

27»Uskon, Herra», Martta vastasi, »minä uskon, että sinä olet Messias, Jumalan Poika, jonka oli määrä tulla maailmaan.»

28 Tämän sanottuaan Martta palasi kotiin, kutsui sisartaan Mariaa ja sanoi hänelle kahden kesken: »Opettaja on täällä ja kutsuu sinua.» 29 Kuullessaan sen Maria heti nousi ja lähti Jeesuksen luo. 30 Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siellä, missä Martta oli hänet

tavannut. 31 Kun juutalaiset, jotka olivat talossa lohduttamassa Mariaa, näkivät tämän äkkiä nousevan ja lähtevän ulos, he menivät perässä, koska arvelivat hänen olevan menossa haudalle itkemään.

32 Ehdittyään sinne, missä Jeesus oli, ja nähtyään hänet Maria vaipui hänen jalkoihinsa ja sanoi: »Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut.» 33 Kun Jeesus näki itkevän Marian ja hänen kanssaan tulleet juutalaiset, jotka hekin itkivät, syvä liikutus valtasi hänet, 34 ja hän kysyi: »Missä hänen hautansa on?» »Herra, tule katsomaan», he vastasivat. 35 Jeesus itki.

36 Juutalaiset sanoivat: »Katsokaa, kuinka rakas Lasarus hänelle oli.» 37 Mutta jotkut heistä sanoivat: »Kun hän pystyi avaamaan sokean silmät, eikö hän myös olisi voinut estää Lasaruksen kuoleman?»

38 Järkyttyneenä Jeesus tuli haudalle. Se oli luola, jonka suulla oli kivi. 39 »Ottakaa kivi pois», käski Jeesus, mutta Martta, vainajan sisar, sanoi hänelle: »Herra, hän haisee jo. Hän on siellä nyt neljättä päivää.» 40 Jeesus vastasi: »Enkö sanonut sinulle, että jos uskot, saat nähdä Jumalan kirkkauden?»

41 Kivi otettiin pois. Jeesus kohotti katseensa ja sanoi: »Isä, minä kiitän sinua siitä, että olet kuullut minua. 42 Minä kyllä tiedän, että sinä kuulet minua aina, mutta minä sanon tämän näiden ympärilläni seisovien ihmisten tähden, jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut.» 43 Tämän sanottuaan Jeesus huusi kovalla äänellä: »Lasarus, tule ulos!» 44 Silloin kuollut tuli haudasta, jalat ja kädet siteissä ja kasvot hikiliinan peittäminä. Jeesus sanoi: »Päästäkää hänet siteistä ja antakaa hänen mennä.»

45 Monet niistä juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luo ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat häneen. 46 Mutta muutamat heistä menivät fariseusten puheille ja kertoivat, mitä Jeesus oli tehnyt.

47 Ylipapit ja fariseukset kutsuivat neuvoston koolle ja kysyivät siltä: »Mitä meidän pitäisi tehdä? Se mies tekee paljon tunnustekoja. 48 Jos annamme hänen jatkaa näin, häneen uskovat kohta kaikki, ja silloin roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä tämän pyhän paikan että koko kansamme.» 49 Silloin yksi heistä, Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappina, sanoi: »Te ette ymmärrä yhtään mitään. 50 Ettekö te käsitä, että jos yksi mies kuolee kansan puolesta, se on teille parempi kuin että koko kansa joutuu tuhoon?» 51 Tämä ei ollut hänen oma ajatuksensa, vaan sen vuoden ylipappina hän lausui ennustuksen: Jeesus oli kuoleva kansan puolesta,

52 eikä vain sen kansan puolesta,
vaan kootakseen yhteen kaikki
hajallaan olevat Jumalan lapset.

Kun monta vuotta sitten mietiskelin
Herramme menettelytapaa, päädyin
tulokseen, että olkoon apostolaatti
millainen tahansa se on sisäisen
elämän tulvimista yli äyräitten. Sen
vuoksi minusta näyttää sekä aivan
luonnolliselta että aivan
yliluonnolliselta se evankeliumin
kohta, joka kertoo, kuinka Kristus
päätty lopullisesti valita ensimmäiset
kaksitoista opetuslastaan. Pyhä
Luukas kertoo, että sitä ennen Jeesus
vietti koko yön rukoillen. Näettekö
hänet myös Betaniassa? Hän
valmistautuu herättämään
Lasaruksen ja itkee ystäväänsä.
Sitten hän kohottaa katseensa kohti
taivasta ja huudahtaa: *”Isä, minä
kiitän sinua siitä, että olet kuullut*

minua.” Juuri tämä on hänen selvä opetuksensa: Jos haluamme auttaa muita, jos vilpittömästi pyrimme rohkaisemaan heitä löytämään aidon sisällön maanpäälliselle elämälleen, meidän on välttämättä laskettava perustuksemme rukoukseen.

240 Evankeliumi kertoo niin monista tapauksista, joissa Jeesus Kristus puhuu Isänsä kanssa, että on mahdotonta viipyä nyt niissä kaikissa.

Mutta uskon, ettemme voi sivuuttaa niitä järkyttäviä hetkiä ennen Kristuksen kärsimystä ja kuolemaa, jolloin hän valmistautuu toteuttamaan uhriaan ja hankkimaan sillä meille takaisin Jumalan rakkauden.

Yläkerran suojatussa huoneessa hänen sydämensä tulvii rakkautta, hän kääntyy rukoillen Isänsä puoleen, ilmoittaa Pyhän Hengen saapumisesta ja rohkaisee omiaan

pysymään jatkuvasti palavina rakkaudessa ja uskossa.

Vapahtajan hehkuva kokoamus jatkuu Getsemanessa hänen huomattavissaan kärsimyksensä lähestyvän ja tuovan mukanaan nöyryytyksiä ja tuskia. Edessä on kova risti, johon naulataan pahantekijät mutta jota hän oli itse palavasti kaivannut. *”Isä, jos tahdot, niin ota minulta pois tämä malja.”* Mutta hän lisäsi heti: *”Mutta älköön tapahtuko minun tahtoni, vaan sinun.”* Myöhemmin, kun hänet on naulattu ristiin, hän on yksin ja hänen kätensä ovat avautuneet ja ojentuneet iankaikkisen papin asentoon, hän jatkaa vuoropuheluaan Isänsä kanssa: *”Isä, sinun käsiisi uskon henkeni.”*

241 Katselkaamme nyt hänen siunattua Äitiään, joka on meidänkin Äitimme. Hän rukoilee Golgatalla ristin juurella. Se ei ole Marialle

uutta, hän on aina rukoillut toimittaessaan tehtäviään ja pitäessään huolta kodistaan. Keskellä maallisia toimiaan hän oli pysyvästi yhteydessä Jumalaan. *Kristus, perfectus Deus, perfectus homo, täysi Jumala ja täysi ihminen*, halusi että myös hänen Äitinsä, joka on korkein luotu ja täynnä armoa, vahvistaisi haluamme pitää katseemme aina suunnattuina jumalalliseen rakkauteen. Muistatteko enkelin ilmoituksen Marialle? Arkkienkeli laskeutuu tuomaan jumalallisen sanoman, tiedon siitä, että Mariasta tulee Jumalan Äiti, ja hän löytää Neitsyen vetäytyneenä rukoilemaan. Maria on täysin syventynyt rukoukseensa, kun pyhä Gabriel tervehtii häntä: *”Terve, Maria, armoitettu! Herra sinun kanssasi.”* Muutamia päiviä myöhemmin hänen ilonsa purkautuu Marian Kiitosvirren sanoihin. Se on mariaaninen hymni, jonka Pyhä Henki on jättänyt meille perinnöksi,

pyhän Luukkaan hellän uskollisesti tallentamana. Se on hedelmä pyhän Neitsyen jatkuvasta seurustelusta Jumalan kanssa.

Äitimme oli kauan mietiskellyt vanhan liiton pyhien naisten ja miesten sanoja ja tapahtumia, joissa he olivat olleet mukana Vapahtajaa odotellen. Hän oli hämmästellyt Jumalan lukemattomia ihmetekoja ja hänen tuhlailevaa laupeuttaan kansaansa kohtaan, joka oli niin usein ollut kiittämätön. Ajatellessaan taivaan yhä uusiutunutta hellyyttä hän puhkeaa tahrattomassa sydämessään rakastaviin sanoihin: *”Minun sieluni ylistää suuresti Herraa, ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, Vapahtajastani, sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen.”* Varhaiset kristityt, tämän hyvän Äidin lapset, oppivat hänestä, ja myös me voimme oppia hänestä ja meidän pitääkin.

242 Apostolien teoissa kerrotaan eräästä minulle rakkaasta tapahtumasta, koska se tarjoaa selvän ja pysyvän esimerkin rukouksesta: *”He pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksessa.”* Samalla tavalla todetaan jatkuvasti, kun meille kerrotaan Kristuksen ensimmäisten seuraajien elämästä: he pysyivät kaikki yksimielisesti rukouksessa. Ja kun Pietari vangitaan hänen saarnattuaan totuutta rohkeasti, he päättivät rukoilla. Mutta Kirkko rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestään. Rukous oli silloin, kuten se on nytkin, ainoa ase, voimakkain apuneuvo, jolla voitettiin sisäisen kamppailun taistelut. *”Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon.”* Ja pyhä Paavali esittää yhdistelmän: *”Rukoilkaa lakkaamatta. Älkää milloinkaan väsykö rukoukseen.”*

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/gospel/jeesus-herattaa-lasaruksen-
johannes-11/](https://opusdei.org/fi-fi/gospel/jeesus-herattaa-lasaruksen-johannes-11/) (17.4.2025)